

kötni. A másik feladatsorban kb. 20-22 táncot kellett csoportosítani aszerint, hogy hagyományos, divat-, latin vagy néptáncról van-e szó. Ezeknél a kérdéseknél nagyon jól jött a Google keresője segítségként. Kifejezetten az internetben való jár-tasság volt a döntő az utolsó két feladatnál: a vasúti menetrendet, illetve a színházak műsorát kellett megkeresni a megoldáshoz.

Az egész verseny nagyon lelkes hangulatban zajlott, mindenki igyekezett saját tudása és ritmu-sa szerint – hiszen csak másfél óra állt rendelkezésre – a feladatok megoldásában. A programot profi módon készítették, semmi elakadás vagy probléma nem volt. Egy központi gépen mind a 62 gépet nyomon követték a szervezők, így rögtön tudtak segíteni, ha valaki a program kezelése során bizonytalankodott. A munka után gazdag büfébárral láttak vendégül bennünket, majd következett az eredményhirdetés. Bár nem a dí-jakra gondoltam, amikor jelentkeztem, nagyon nagy öröm volt az első helyezés. Zita ragyogott a boldogságtól, s a kérdezősködő újságíróknak, riportereknek olyan természetességgel válaszolt, hogy attól meg én ragyogtam.

A szervezők szándékában áll megismételni az ilyen típusú rendezvényeket. Mindenkinek aján-lom: érdemes kipróbálni! Mi, könyvtárosok, bib-liográfusok, egész nap munkakapcsolatban va-gyunk a számítógéppel, tehát megérdemeljük néha a játékot is, főleg akkor, ha ez egyben egy kelle-mes program is az unokánkkal. Nagyon jó, hogy ezt a rövid beszámolót már a megnyert számító-gépen írom, de őszintén úgy érzem, nem ez a fontos, hanem a Zitával közösen átélt élmény, amelyre még sokszor vissza fogunk emlékezni.

Nagy Anikó

Hogy miért is örülök... (nagyon!)

Bobokné dr. Belányi Beáta *egyike azoknak a kollégáknak, akik az újonnan alapított Bibliotéka Emlékérmét megkapták, ebből az alkalomból kér-deztük. Az elismerés akkor érte, amikor éppen ab-bahagyta oktatói munkáját az ELTE könyvtár tan-székén, és férjét követte külföldi kiküldetésére.*

B. B. B.: Nagy megtiszteltetés egy ilyen ma-gas kitüntetés, aminek az értékét még az is növe-li, hogy első ízben osztották ki. Úgy érzem, hogy ez nemcsak személyesen nekem szól, hanem

megerősítés a szakmának, a kollégáknak és a tanítványoknak.

Jó érzés, hogy gondolt velem a szakma, az pedig különösen fontos, hogy nem „érdemeim elismerésével”, nyugdíjba vonulásom alkalmával történt, hanem ettől függetlenül, másfél év táv-latából. Nekem nagyon fontos ez a visszajelzés! Nagyon köszönöm!

A szakmától azonban Írországból sem sza-kadtál el, erről a Könyvtári Levelező/lap olvasói többször is meggyőződhetek már.

B. B. B.: Erősek a kötődéseim ehhez a hiva-táshoz. Mindig azt mondom a tanítványaimnak, hogy nagyon szerencsések vagyunk, mert ebben a sok változással járó világban nekünk a gyűjte-ményépítési -kezelési és -közvetítési kötelezett-ség szilárd támpontokat ad. Ilyen gyakorlatias alap-pal, ami „nehézkedése” folytán mindig visszahú-z a Földre, könnyebb a távlatokba tekintenünk. Szerencsések vagyunk tehát, mert nagyon sokré-tű a napi tevékenységeink köre.

A fizikai rendelkezésre bocsátás mellett alkal-munk nyílik a szellemi alkotásra is. Így na-gyon jelentős az intellektuális hozzájárulásunk a gondolkodás történetéhez. Az információelemző, -rendező, -értékelő technikák, amelyeket évezre-des szakmánk kialakított, olyan alkotások, ame-lyek minden időben az emberiség szellemi kin-cseinek tudatosítását, társadalmi közkinccsé válá-sát szolgálták. Az információs társadalom hajna-lán a tudással való gazdálkodás technikáit ismerő szakember pedig méltán egyike a folyamat kata-lizátorainak.

Örömmel látom és érzékelem szakmai presztí-zsünk növekedését, amihez biztosan hozzájárul az az öröndetes nyitás, amivel a szakma, kilépve szokványos szerepéből és helyszíneiből, ma már vonzó partnerként jelenik meg a gazdaság és a társadalom többi szereplője előtt. Jó társak va-gyunk az információs-sztrádán... Az információs társadalom a tudás és tanulás társadalma, társa-dalmi kötődéseinket, kapcsolatainkat is ez az összefüggés hatja át.

Most egy időre meghatározott mederben foly-nak a napjaid. Mivel foglalkozol jelenleg, mik a további terveid?

B. B. B.: Az utolsó évek nekem kissé átren-dezték az életemet. A férjem az európai uniós csatlakozás elősegítése érdekében Dublin-ban dolgozik gazdasági szakemberként. Felelős-ségteljes, nehéz munka hatékonyan és méltókép-

pen képviselni hazánkat ebben a folyamatban, és az én feladatom most főleg az ebben való érdemi segítség.

Amolyan kulturális „megbízottként” igyekszem képviselni a hazai értékeket és közvetíteni az ittenieket. Ez utóbbira főleg publikációkban nyílik lehetőség. Sok írásom jelenik meg, és ezeknek eredményeként sok visszajelzést kapok, így nagyon élők a szakmai kapcsolataim. Aktívan dolgozom a Publika/Pullman projektben, mert azt tehetem több ezer kilométer távolságból is, ráadásul ehhez ad némi összehasonlítási alapot az ír könyvtárügy.

Dolgozom a hátrányos helyzet társadalmi kezelésével, a közösségi szerepvállalással kapcsolatos kérdések szakmai vonatkozásain és egy szeretetszolgálat önkéntes munkatársaként is. Hiszem, hogy az „embertudományokban” – Csányi szép szavával élve – az évek érlelik a tapasztalatot, segítenek a szintézis megteremtésében és a letisztulásban. Az alkotás mellett az alázatra is tanítanak.

Sok mondanivalóm van, és feltétlenül szeretnék még tanítani. Nagyon hiányoznak a tanítványok, a velük való alkotás aktív folyamata. De türelmes vagyok, vagy legalábbis igyekszem az lenni. Most azzal kell kiegyeznem, hogy főállású nyugdíjas vagyok, főállású nagymama, és szellemi mozgékonyágom megőrzése az én feladatom.

Kiegyensúlyozott embernek tűnsz. Mit gondolsz, ezt minek köszönheted?

B. B. B.: Nagyon szerencsésnek tartom magam. A szakmát belülről, a könyvtári munka kevésbé látványos oldaláról ismerem. A katedrán azzal szoktam viccelődni, hogy rám talán nem áll a mondás: „aki nem csinálja, tanítja”.

Szerencsés vagyok, mert jó emberek vettek körül, a családom, sok jó barát, munkatárs, az egyetemen nagyszerű mesterek és kollégák, tanítványok voltak a társaim.

Azt hiszem, abban is szerencsém volt, hogy megélhettem a tanszék tizenöt-húsz évvel ezelőtti fénykorát.

Szerencsés vagyok, mert kialakíthattam egy újabb szakmai megközelítési formát, amit ma intézményi menedzselésnek hívunk, és módomban áll az ezzel kapcsolatos további kutatómunka, az emberi dimenziók (terek és kapcsolatok) vizsgálata.

Nagy bátorítás ez a kitüntető érem, és igyekszem megszolgálni a belém vetett bizalmat.

Kitüntetések

Kitüntetéseket adtak át január 22-én, a magyar kultúra napján. Az idén első alkalommal kiosztott Bibliotéka Emlékéremet *Bobokné dr. Belányi Beáta*, az ELTE volt oktatója, *Dézsi Lajosné*, a Békés Megyei Könyvtár osztályvezetője, *Hajnal Jenő*, a vajdasági Zenta könyvtárának vezetője, *Kertész Károly*, a Tapolcai Városi Könyvtár igazgatója, *Köbölkuti Katalin*, a szombathelyi Berzsenyi Dániel Könyvtár tudományos munkatársa, osztályvezető-helyettes, *Pap Miklósné dr. Angyal Ágnes*, a Méliusz Juhász Péter Megyei Könyvtár tudományos munkatársa, *Rácz Ágnes* osztályvezető, a Könyvtári Intézet szakkönyvtárának irányítója, *Sánta Tiborné*, a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár Budapest-gyűjteményének bibliográfusa, *dr. Sipos Csaba*, a kaposvári Megyei és Városi Könyvtár nyugalmazott főmunkatársa és *Sohajdáné Bajnok Katalin*, az egri Bródy Sándor Könyvtár igazgatóhelyettese és osztályvezetője kapta. Gratulálunk és további sikereket kívánunk!

A **magyar kultúra lovagja** címmel jutalmazta a Falvak Kultúrájáért Alapítvány *Csáky Sörös Piroksa* sajtótörténészt, az Újvidéki Egyetem tanárát, a vajdasági könyvtárosok képzésének doyenjét. Kívánunk neki sok sikert, hasznos sajtótörténeti kiadványokat és szorgos tanítványokat!

Madách-díjat kapott Madách Imre születésének száznyolcvanegyedik évfordulóján *Bódi Györgyné*, a balassagyarmati Madách Imre Városi Könyvtár munkatársa, a Madách-bibliográfia készítője és *Praznovszky Mihály* irodalomtörténész, a veszprémi Eötvös Károly Megyei Könyvtár igazgatója. Gratulálunk!

Köszönet az 1 százalékért

Az Informatikai és Könyvtári Szövetség a személyi jövedelemadó 1%-ából befolyt összeget az elmúlt évben a működéshez szükséges kiadványokra fordította.

Köszönjük a kollégák támogatását, és reméljük, az idén is megtisztelik a szervezetet felajánlásukkal. Az IKSZ adószáma: 19672108-2-41

Elhunyt Roboz Péter

Az OMIKK volt munkatársa, a könyvtári és információtudományi szakma ismert szakembere, a Tudományos és Műszaki Tájékoztatás hírovtárának vezetője 2004. február 5-én hosszan tartó betegség után elhunyt. Roboz Péter búcsúztatása február 25-én 11 órakor lesz a Budapest, VIII. Horváth Mihály téri templomban – tudatta lapzártánk után kiadott közleményében a TMT szerkesztősége